Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Nr. 11. **Warszawa, dnia 15 kwietnia 1930 r.** **Rok XII.**

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedyńczego 75 gr, z przesyłką zwyczajną 90 gr, poleconą 1 zł 40 gr. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr, tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. redakcji Min. Sk. 151-67, tel. Administracji Min. Sk. 84-26.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

TREŚĆ:

Przepisy ogólne.

209.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 25 marca 1930 r.

o wartości jednego grama czystego złota.

Na podstawie art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 97 poz. 855) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 28 listopada 1927 r. w sprawie ustalenia trybu ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr. 109 poz. 932) ustalam na miesiąc kwiecień 1930 r. wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

(Monitor Polski z dn. 31 marca 1930 r. Nr. 75, poz. 117).

210.

ZARZĄDZENIE MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 1 kwietnia 1930 r.

L. D. VI. 891/1/30

w sprawie wprowadzenia w granicznych urzędach celnych książek zażaleń.

Ministerstwo Skarbu zarządza, co następuje:

1) W granicznych urzędach celnych zaprowadza się książki, przeznaczone do wpisywania przez podróżnych uwag i zażaleń, dotyczących odprawy podróżnych, ich środków lokomocji oraz bagażu.

2) Książka zażaleń winna znajdować się w lokalu przeznaczonym do odprawy podróżnych pod dozorem kierownika urzędu celnego lub upoważnionego przez niego zastępcy. Wymieniona książka powinna być dostarczona bezzwłocznie osobom życzącym sobie zapisać do niej uwagi względnie zażalenie.

3) Wpisujący uwagi względnie zażalenie winien podać w książce dokładnie swoje imię, nazwisko oraz miejsce zamieszkania, zajęcie lub stanowisko służbowe względnie społeczne, przyczem na żądanie urzędnika wydającego książkę powinien okazać swój dowód osobisty.

4) Uwagi i zażalenia, zapisane do książki, urząd celny przedstawia w przeciągu 24 godzin Dyrekcji Ceł z wyjaśnieniem sprawy. Dyrekcja Ceł powinna załatwić tego rodzaju sprawę w ciągu 15 dni. Dyrekcje Ceł każdego 5 dnia miesiąca, poczynając od dn. 5 maja 1930 r. przedkładać będą Ministerstwu Skarbu krótkie miesięczne sprawozdanie, zawierające wykaz uwag i zażaleń oraz sposób ich załatwiania przez Dyrekcje.

5) Niniejsze zarządzenie urzędy celne graniczne wywieszą w miejscach widocznych w pomieszczeniach urzędów celnych, przeznaczonych do odprawy podróżnych.

Za Kierownika Ministerstwa Skarbu:
(—) *Starzyński*
Podsekretarz Stanu.

211.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 1 kwietnia 1930 r.

L. D. I. 1644/1/30

w sprawie adresowania korespondencji urzędowej do urzędu i kasy skarbowej w Szczuczynie w woj. Nowogródzkiem.

Do wszystkich Departamentów Ministerstwa Skarbu, Państwowego Urzędu Kontroli Ubezpieczeń, Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego, Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego, Generalnej Dyrekcji Loterji Państwowej, Mennicy Państwowej, Państwowych Zakładów Graficznych (w likwidacji), Komendy Straży Granicznej, Biura Sprzedaży Soli, Wszystkich Izb Skarbowych oraz Dyrekcyj Ceł, Inspektoratu Ceł w Gdańsku, Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Okólnik z dnia 15 lutego 1930 r. L. D. I. 808/1/30, w sprawie adresowania korespondencji urzędowej do urzędu skarbowego podatków i opłat skarbowych oraz kasy skarbowej w Szczuczynie w województwie Nowogródzkiem, zmienia się w tym kierunku, że korespondencja do wyżej wymienionych władz winna być adresowana do Szczuczyna k/Lidy zgodnie z urzędową nazwą tej miejscowości.

O powyższem należy powiadomić władze podległe.

(—) *Jan Około-Kułak*
Kierownik Departamentu.

Organizacja władz.

212.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 29 marca 1930 r.

w sprawie uchylenia rozporządzenia z dnia 16 listopada 1929 r. („Monitor Polski" Nr. 279, poz. 646).

Na podstawie art. 4 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządzam, co następuje:

§ 1.

Uchyla się rozporządzenie z dnia 16 listopada 1929 r. („Monitor Polski" Nr. 279, poz. 646) w sprawie zwinięcia w Dąbrówce Infułackiej Ekspozytury urzędu celnego w Krakowie.

§ 2.

Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 31 marca 1930 r.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski*

(Monitor Polski z dnia 7 kwietnia 1930 r. Nr. 81, poz. 124).

Podatki bezpośrednie.

213.

KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU

w sprawie terminów płatności podatków bezpośrednich w m. kwietniu 1930 r.

Ministerstwo Skarbu przypomina płatnikom podatków bezpośrednich, że w kwietniu r. b. płatne są następujące podatki:

1) **w ciągu kwietnia** — I rata państwowego podatku gruntowego za r. 1930;

2) **do 15 kwietnia** — państwowy podatek przemysłowy od obrotu, osiągniętego w marcu r. b. przez przedsiębiorstwa handlowe I i II kategorji i przemysłowe I—V kateg., prowadzące prawidłowe księgi handlowe oraz przez przedsiębiorstwa sprawozdawcze;

3) **od 15 kwietnia** — państwowy podatek przemysłowy od obrotu za r. 1929 przez wszystkie przedsiębiorstwa handlowe i przemysłowe oraz zajęcia przemysłowe, w wysokości kwot, wymienionych w doręczonych nakazach płatniczych;

4) **do 1 maja włącznie** — państwowy podatek dochodowy w wysokości połowy tej kwoty, która przypada od wykazanego w zeznaniu dochodu, osiągniętego w r. 1929, względnie — połowy podatku wymierzonego za poprzedni rok podatkowy, o ile zeznanie o dochodzie nie zostanie złożone w terminie;

5) podatek dochodowy od uposażeń służbowych, emerytur i wynagrodzeń za pracę najemną — w ciągu 7-miu dni po dokonaniu potrącenia podatku.

Nadto płatne są zaległości odroczone i rozłożone na raty z terminem płatności w kwietniu, tudzież podatki, na które płatnicy otrzymali nakazy płatnicze również z terminem płatności w tym miesiącu.

Opłaty stemplowe.

214.

Wykładnia ustawy o opłatach stemplowych ustalona przez Ministerstwo Skarbu.

Skróty: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dn. 1 lipca 1926 r. (DURP. Nr. 98, poz. 570).

r. w. s. — rozporządzenie wykonawcze z dnia 20 listopada 1926 r. (DURP. Nr. 123, poz. 715).

267. (art. 69) Wyrażenie „za ogólną sumę", użyte w punkcie 1 art. 69 u. o. s., ma znaczenie wówczas, gdy jeden akt sprzedaży obejmuje dwie lub więcej rzeczy ruchomych. Wtedy kwestja, czy pismo, stwierdzające ten akt sprzedaży podlega opłacie stemplowej lub czy jest od niej wolne na mocy punktu 1 art. 69, rozstrzyga się według łącznej umówionej ceny sprzedaży, choćby w piśmie była cena podana co do każdej rzeczy z osobna.

Licytacja (art. 66 punkt 2 u. o. s.) tylko wówczas obejmuje jeden akt sprzedaży, gdy bądź dotyczy jednej tylko rzeczy ruchomej, bądź wprawdzie odbywa się celem sprzedaży dwóch lub więcej rzeczy ruchomych, ale co do wszystkich tych rzeczy została ustalona jedna cena sprzedaży. Jeżeli natomiast bądź co do każdej poszczególnej rzeczy lub co do każdej z grup (partyj), na jakie osoba, kierująca licytacją podzieliła rzeczy, objęte postępowaniem licytacyjnem dokonywane są oddzielnie czynności, stanowiące istotę postępowania licytacyjnego (ogłoszenie ceny szacunkowej, ofiarowanie ceny, ustalenie ceny najwyższej, przybicie targu), to licytacja składa się z szeregu aktów sprzedaży i co do każdego z tych aktów należy rozstrzygnąć oddzielnie, czy ma zastosowanie punkt 1 art. 69. Aby więc ustalić, czy „ogólna suma" przewyższa 20 zł. czy tej kwoty nie przewyższa, nie należy podsumowywać cen najwyższych, ustalonych w toku tego samego postępowania licytacyjnego ani nawet tych cen najwyższych, które zaofiarowała ta sama osoba. Jeżeli organ urzędowy, który dokonał licytacji (art. 71 ustęp czwarty u. o. s.), wymierzył opłatę w kwocie niższej niż się należy, to urząd skarbowy ma drogą nakazu płatniczego wymierzyć kwotę, której brakuje (art. 33, punkt 3, oraz ustęp ostatni, u. o. s.).

Sprzedaż licytacyjną bowiem, dokonaną urzędownie, uważa się za niedoszłą do skutku (art. 71 ustęp ostatni u. o. s.) tylko wówczas, gdy nie uiszczono opłaty w kwocie, wymierzonej przez organ urzędowy, który dokonał licytacji (L. D. V. 1854/6/30).

268. (art. 140 i 145) Przewidziane w art. 23 (ustępie drugim), 25 i 26 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 14 lipca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 67 poz. 590) odwołania (skargi) od nakazu inspektora pracy, wydanego na mocy art. 23 (ustępu pierwszego) powołanego rozporządzenia, podlegają opłacie stemplowej w wysokości 3 zł oraz po 50 gr od każdego załącznika (L. D. V. 2921/6/30).

Przepisy celne.

215.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa

z dnia 14 marca 1930 r.

w sprawie częściowej zmiany taryfy celnej.

Na podstawie art. 7 punkt i) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Uwaga do punktu 3 pozycji 64 taryfy celnej z dnia 26 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 54, poz. 540) otrzymuje brzmienie podane niżej:

Pozycja taryfy celnej	Nazwa towaru
64 p. 3	Uwaga: Wyroby wymienione w punkcie 3 niniejszej pozycji z dodatkiem nitek jedwabnych opłacają cło według odpowiednich liter:
	1) O ile zawierają 20% i mniej nitek jedwabnych — z dodatkiem . . . 20%
	2) O ile zawierają powyżej 20% do 40% nitek jedwabnych — z dodatkiem . . 100%

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Ma ono zastosowanie również do towarów, wymienionych w § 1 niniejszego rozporządzenia, zgłoszonych do odprawy celnej w czasie od dnia 1 lutego 1930 r.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski*
Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*
Minister Rolnictwa:
(—) *Leon J. Połczyński.*

(Dz. U. R. P. z dnia 5 kwietnia 1930 r. Nr. 25, poz. 225).

216.

ROZPORZĄDZENIE
Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa

z dnia 24 marca 1930 r.

o przedłużeniu mocy obowiązującej rozporządzenia z dnia 6 listopada 1929 r. w sprawie zwrotu ceł przy wywozie zbóż, produktów przemiału oraz słodu.

Na podstawie art. 7 punkt d) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Przedłuża się do dnia 31 lipca 1930 r. włącznie moc obowiązującą rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 6 listopada 1929 r. w sprawie zwrotu ceł przy wywozie zbóż, produktów przemiału oraz słodu (Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 574).

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*
Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*
Minister Rolnictwa:
(—) *Leon J. Połczyński.*

(Dz. U. R. P. z dnia 10 kwietnia 1930 r. Nr. 26, poz. 229).

Podatki konsumcyjne.

217.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 27 marca 1930 r.
L. D. VI. 281/KT/30

w sprawie ustawiania liczników przyrządu kontrolnego w wypadkach zatrzymania się, lub nieprawidłowego ich działania.

Do wszystkich Izb Skarbowych (Wydział IV) i do Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

Z nadsyłanych tu sprawozdań o niedokładnościach w działaniu przyrządów kontrolnych wynika, że w wypadkach nieprawidłowego działania, lub całkowitego zatrzymania się licznika alkoholu, urzędnicy Kontroli Skarbowej niektórych Izb Skarbowych po usunięciu wadliwości ustawiają przy zamknięciu przyrządu liczby wymienionego licznika odpowiednio do ilości alkoholu znalezionego w odbieralniku, w wypadkach zaś dłuższej przerwy w działaniu licznika, wyłączonego celem wysłania do naprawy, ustawiają go następnie na liczbach zgodnie z ilością alkoholu, stwierdzoną przez stały dozór podczas przerwy. Ponadto niektórzy urzędnicy, dokonując badań i naprawy przyrządu podczas jego ruchu w stanie otwartym, ustawiają następnie obydwa liczniki podług danych odbieralnika.

Zaznaczając, że kontrola produkcji spirytusu przez przyrząd kontrolny może dokonywać się tylko pod warunkiem, że obydwa liczniki są czynne i w porządku, uznaje się powyższe przesuwanie liczników za niedopuszczalne.

Na przyszłość poleca się w wypadkach zatrzymania się liczników, lub ich nieprawidłowych wskazań (np. wskutek opadnięcia wskazówki na podstawkę, niedziałania koła alkoholowego, odlutowania się tarczy w liczniku, zacinania się i t. p.) postępować, jak poniżej:

1) Jeżeli w myśl § 306 ust. 1 a przepisów o monopolu spirytusowym z dn. 7.II. 1928 r. ruch gorzelni był natychmiast wstrzymany po nastąpieniu przeszkody, a znaleziona w odbieralniku ilość spirytusu w zupełności odpowiada co do mocy i ilości płynu wskazaniom przyrządu kontrolnego (z uwzględnieniem różnic mocy i temperatury, jakie uprzednio badano), przyczem dochodzenie, przeprowadzone zgodnie z ust. 1 e powołanego §, nie stwierdza nadużyć celem ukrycia spirytusu — należy liczniki przyrządu, po usunięciu wadliwości, ustawić na wskazaniach, przy których nastąpiła przerwa ruchu i jakie ujawniono po przybyciu Inspektora Kontroli Skarbowej do gorzelni;

2) w razie niezgodności ilości płynu i mocy spirytusu w odbieralniku z danemi przyrządu kontrolnego, co wskazywałoby, że ruch gorzelni nie był natychmiast wstrzymany po nastąpieniu przeszkody (np. wskutek niespostrzeżenia na razie przez kierownika gorzelni, że licznik jest nieczynny, lub wadliwy), należy po wyjaśnieniu przyczyn tej niezgodności otworzyć przyrząd kontrolny i po usunięciu wadliwości ustawić liczniki według wskazań ich w dniu poprzedzającym przerwę w ruchu, ilość zaś spirytusu i alkoholu, otrzymaną w dniu wadliwego działania, względnie zatrzymania się liczników, zapisać w oddzielnej pozycji w księgach gorzelniczych;

3) wszelkie naprawy przyrządu podczas ruchu jego są wzbronione. Gdyby zaszła potrzeba takiej naprawy odpęd winien być wstrzymany.

W miesięcznych zestawieniach w księdze produkcyjnej, oraz w zamknięciu rocznem za całą kampanję, ilości spirytusu i alkoholu, wyprodukowanego podczas przeszkody w ruchu, należy wpisywać również w oddzielnej pozycji w tym celu, aby liczby, dotyczące ilości alkoholu, spirytusu i średniej mocy podług przyrządu kontrolnego i podług odbieralnika, były uwidocznione i łatwe do porównania.

Równocześnie odnośny okólnik Ministerstwa Skarbu z dnia 21 lipca 1926 r. L. 8781/D. A. M. traci moc obowiązującą.

Za Dyrektora Departamentu:
(—) *St. Widomski.*
Naczelnik Wydziału.

218.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 29 marca 1930 r.

L. D. VI. 381/KT/30

w sprawie tymczasowych przepisów dla stacji zapasowych przyrządów kontrolno-mierniczych.

Do wszystkich Izb Skarbowych (Wydział IV), do Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach,
i do Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego w miejscu.

W załączeniu przesyła się „Tymczasowe przepisy dla stacji zapasowych przyrządów kontrolnomierniczych systemu Siemensa", do wiadomości i zastosowania się.

Przydział stacjom stosownej ilości zapasowych przyrządów kontrolno - mierniczych nastąpi osobnem zarządzeniem.

Za Dyrektora Departamentu:
(—) *St. Widomski.*
Naczelnik Wydziału.

Załącznik do poz. 218.

TYMCZASOWE PRZEPISY

dla stacji zapasowych przyrządów kontrolno-mierniczych syst. „Siemensa" przy Izbach Skarbowych.

1. Celem szybkiej zamiany wadliwych lub uszkodzonych przyrządów kontrolno-mierniczych systemu Siemensa podczas ruchu gorzelń, ustanawia się przy Izbach Skarbowych (z wyjątkiem Izby Grodzkiej w Warszawie), tudzież przy Wydziale Skarbowym Województwa Śląskiego stacje zapasowe przyrządów kontrolno-mierniczych, które zaopatruje się w odpowiednią ilość przyrządów, stosownie do ilości czynnych gorzelń, znajdujących się w okręgu odnośnej Izby (Woj. Śląskiego), a mianowicie od 3 do 5% ilości gorzelń, nie mniej jednakże niż dwa przyrządy.

2. Stacją zawiaduje z ramienia Izby (Woj. Śląskiego) jeden z Rewizorów Akcyzowych, wyznaczony przez Naczelnika Wydziału IV. (Wydziału Skarbowego Woj. Śląskiego). Obowiązkiem tego urzędnika jest prowadzić dokładną ewidencję przyrządów kontrolnych, ich dzienników i odnośnych świadectw uwierzytelniających, a także części składowych przyrządu (p. 9), sprawdzać po otrzymaniu z wytwórni, względnie od Dyrekcji P. M. S., tudzież przed wysłaniem do gorzelń stan wewnętrzny przyrządów, dbać o należyte ich opakowanie przy wysłaniu, przechowywać w porządku dowody wysłania ze stacji, jakoteż przyjęcia do stacji przyrządów, oraz prowadzić potrzebne zapiski i załatwiać odnośną korespondencję.

3. W razie wadliwego działania lub uszkodzenia przyrządu w gorzelni, które nie może być w myśl odnośnych przepisów usunięte na miejscu, winien Urząd Skarbowy Akcyz i Monopolów Państwowych bezzwłocznie donieść Izbie (Wydz. Skarbowemu Woj. Śląskiego) telegraficznie lub telefonicznie o ujawnionej przeszkodzie, a w nagłych wypadkach winien zawiadomić Izbę bezpośrednio Inspektor Kontroli Skarbowej. Po otrzymaniu zawiadomienia stacja bezzwłocznie wysyła zapasowy przyrząd kontrolno-mierniczy, a równocześnie do gorzelni winien udać się Rewizor Izby, zbadać wadliwy przyrząd, ustalić rodzaj i przyczynę jego uszkodzenia, wyłączyć go z ruchu i zarządzić wysłanie przyrządu, względnie jego części uszkodzonych do naprawy do wytwórni przyrządów kontrolno-mierniczych, wzamian zaś wyłączonego ustawić przyrząd zapasowy.

O dokonanych czynnościach sporządza się przepisowy protokół, w którym wyszczególnia się także ujawnione uszkodzenia przyrządu kontrolnego, oraz potrzebną naprawę wadliwych części.

4. Po dokonaniu naprawy z wytwórni przyrząd (względnie jego części) winien być bezpośrednio odesłany do właściwej gorzelni i ponownie ustawiony, a zapasowy przyrząd po zbadaniu na miejscu przez Rewizora Izby bezzwłocznie odesłany do stacji.

5. Koszty, związane z przesyłką przyrządu ze stacji do gorzelni i z powrotem, ponosi przedsiębiorca, jak również obowiązany jest pokryć koszt naprawy przyrządu zapasowego, względnie jego części, o ile w czasie używania przyrządu stwierdzone zostanie uszkodzenie go lub zepsucie, które należy przypisać winie przedsiębiorstwa. Koszty przesyłki w tym wypadku zapasowego przyrządu, lub jego części do wytwórni i z wytwórni do stacji ponosi przedsiębiorca.

6. Po upływie trzech lat od założenia stacji, a następnie co dwa lata w maju Komisja, składająca się z Naczelnika Wydziału IV Izby Skarbowej i dwóch Rewizorów Akcyzowych, szczegółowo bada stan zużycia przyrządów kontrolnych, przechowywanych na stacji, celem ewentualnego wyznaczania im naprawy ich lub odnowienia.

O wynikach badania sporządza się protokół, którego jeden egzemplarz przedkłada się Ministerstwu Skarbu, zakwalifikowane zaś do naprawy przyrządy wysyła się do wytwórni z dołączeniem wyszczególnienia potrzebnych robót. Koszty naprawy i przesyłki w obie strony przyrządu — ponosi Dyrekcja Państw. Mon. Spirytusowego.

Wyszczególniona Komisja orzeka również o potrzebie wyeliminowania przyrządu ze stacji zapasowej, jako zużytego i nieodpowiedniego do dalszej naprawy. W tym wypadku przyrząd winien być powtórnie zbadany przy udziale przedstawiciela Komitetu Technicznego Departamentu Akcyz i Monopolów Min. Skarbu celem ostatecznego zakwalifikowania przyrządu.

7. Gdyby nadesłany do gorzelni przez stację przyrząd zapasowy okazał się wadliwy, co winno być stwierdzone z całą dokładnością przy ustawieniu przyrządu, lub przy pierwszym odpędzie,

wówczas Izba Skarbowa zarządzi odesłanie go, względnie jego części, do wytwórni celem naprawy. W tym wypadku koszty przesyłki i naprawy ponosi Dyrekcja P. M. S., która w wypadkach dostawy przez wytwórnię wadliwego przyrządu, zażąda od firmy w myśl umowy na dostawę przyrządów zwrotu poniesionych wydatków.

8. Wymiana przyrządów kontrolno-mierniczych wadliwych na przyrządy zapasowe może nastąpić tylko, gdy przyrząd uległ uszkodzeniu podczas ruchu gorzelni; przyrządy miernicze wadliwe lub uszkodzone, wyłączone po zakończeniu ruchu gorzelni, przedsiębiorca gorzelni wysyła do naprawy do wytwórni i odbiera stamtąd w zwykłym trybie przed uruchomieniem gorzelni.

9. Stacja będzie zaopatrzona również w części składowe, wymienione w § 10 „Pouczenia" i inne, jakich najczęściej bywa potrzeba, między innemi w pływaki z ciężarkami i sprężynami. Stacja wysyłać je będzie gorzelniom po otrzymaniu zamówienia po cenie kosztów tych przedmiotów z doliczeniem należności za opakowanie i przesyłkę. O sposobie wymiany pływaków z ich przynależnościami wydane będzie osobne pouczenie.

10. O ile w danej Izbie Skarbowej okaże się brak miejsca na ulokowanie zapasowych przyrządów kontrolno-mierniczych, to te ostatnie mogą być przechowywane również w Urzędach Skarbowych Akcyz i Monopolów Państwowych, należycie opakowane i zabezpieczone. Tryb zasadniczego postępowania nie ulega zmianie.

11. Równocześnie tracą moc obowiązującą uprzednie przepisy dla stacji zapasowych (Dz. U. M. S. Nr. 25 z r. 1924, poz. 522, załącznik B do § 42 Pouczenia o ustaw. i używ. przyrz. kontr.).

Za Dyrektora Departamentu:
(—) *St. Widomski.*
Naczelnik Wydziału.

Monopol Spirytusowy.

219.

OKÓLNIK ZEWNĘTRZNY Nr. 6
Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego

z dnia 31 marca 1930 r.

w sprawie utworzenia Wydziału Sprzedaży przy D. P. M. S.

Do wszystkich Wydziałów Dyrekcji P. M. S., Działu Inspekcyjnego, Komitetu Techniczno-Gospodarczego, Państwowych Wytwórni Wódek i Państwowych Rektyfikacyj Spirytusu, Hurtowni Państwowych i Komisowych oraz Sklepów Detalicznych; Izbom Skarbowym tudzież Urzędom Skarbowym Akcyz i Monopolów do wiadomości.

Dyrekcja Państwowego Monopolu Spirytusowego podaje do wiadomości, że na mocy decyzji Ministra Skarbu z dn. 12 lutego r. b. L. D. VI. 275/1/30 regulamin organizacji wewnętrznej Dyrekcji P. M. S., zatwierdzony rozporządzeniem Ministra Skarbu z dn. 18.XII. 1925 r. L. 1940/25. W. A. (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 3, poz. 59 z 1926 r.), zmieniony następnie rozporządzeniem z dn. 24.IX. 1927 r. (Dz .Urz. Min. Skarbu Nr. 29, poz. 309 z 1927 r.) uległ w dalszym ciągu zmianie w tym sensie, że z dotychczasowego Wydziału IV (Obrotu Wódką) wydzielony został Dział Sprzedaży i przemianowany na samodzielny Wydział IX pod nazwą: „Wydział Sprzedaży", zaś Wydział IV, zamiast nazwy „Obrotu Wódką" otrzymał nazwę „Wydział Fabrykacyjny".

Wydział IV Fabrykacyjny zachowuje kompetencje dotychczasowe, z wyjątkiem Działu Sprzedaży i czynności z Działem tym związanych, a wyszczególnionych niżej.

Wydział IX Sprzedaży obejmuje sprawy: opracowywania zasad organizacji i warunków sprzedaży wyrobów monopolowych w kraju i na eksport; administracji biur sprzedaży przy Państwowych Wytwórniach Wódek oraz państwowych zakładów sprzedaży wyrobów monopolowych; spraw związanych z komisową sprzedażą wyrobów monopolowych; sprzedaży olejów fuzlowych; spraw polityki kredytowej i uruchamiania kredytów; spraw lokalów dla hurtowni państwowych.

Wydział Sprzedaży dzieli się na działy: a) handlowy, b) administracji zakładów sprzedaży, c) kredytowy. Wydział posiada nadto własną kancelarję.

W sprawach powyższych należy, zamiast jak dotychczas za pośrednictwem Wydziału IV, zwracać się do Wydziału IX Sprzedaży.

Dyrektor:
(—) *A. Krahelski.*

Monopol Tytoniowy.

220.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 17 marca 1930 r.

w sprawie dodatkowego cennika detalicznej sprzedaży specjalnych wyrobów tytoniowych.

Na podstawie art. 17 ustęp 5 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o monopolu tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409) zarządzam co następuje:

§ 1. Ustanawia się następujący dodatkowy cennik detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych taryfy specjalnej:

Cygara specjalne:

„Coronas" za 1 sztukę	1,80 zł
„Favoritas" za 1 sztukę	0,80 „

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski*

(Dz. U. R. P. z dnia 5 kwietnia 1930 r. Nr. 25, poz. 226).

Przepisy ubezpieczeniowe.

221.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 17 marca 1930 r.

w sprawie zmiany § 12 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 25 lutego 1928 r. o trybie i zasadach prowadzenia rejestru małych towarzystw ubezpieczeń wzajemnych (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 283).

Na podstawie ustępu drugiego art. 29 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 26 stycznia 1928 r. o kontroli ubezpieczeń (Dz. U. R. P. Nr. 9, poz. 64) zarządzam co następuje:

§ 1. Postanowienie, zawarte w § 12 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 25 lutego 1928 r. o trybie i zasadach prowadzenia rejestru małych towarzystw ubezpieczeń wzajemnych (Dz. U. R. P. Nr. 30, poz. 283), otrzymuje następujące brzmienie:

„O wpisie do rejestru i o każdej zmianie tego wpisu winno towarzystwo podawać do publicznej wiadomości w trybie, który określać winien jego statut".

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski*

(Dz. U. R. P. z dnia 5 kwietnia 1930 r. Nr. 25, poz. 227).

Sprawy budżetowe.

222.

Na mocy art. 44 Konstytucji ogłaszam ustawę następującej treści:

USTAWA SKARBOWA

z dnia 29 marca 1930 r.

na okres od 1 kwietnia 1930 r. do 31 marca 1931 r.

Art. 1. Załączonym budżetem administracji na okres od 1 kwietnia 1930 do 31 marca 1931 r. (rok budżetowy 1930/31) upoważnia się Rząd do czynienia wydatków zwyczajnych do kwoty 2,750.596.801 zł, wydatków nadzwyczajnych do kwoty 171.378.936 zł, łącznie zatem do sumy 2,921.975.737 zł.

Art. 2. Załączonem do budżetu na rok 1930/31 ogólnem zestawieniem planów finansowo-gospodarczych przedsiębiorstw, niewydzielonych z administracji państwowej, oraz wpłat do Skarbu i dopłat ze Skarbu Państwa do przedsiębiorstw, z tejże administracji wydzielonych, ustala się:

a) dla przedsiębiorstw państwowych:
rozchody zwyczajne w kwocie 1,841.240.898 zł,
rozchody nadzwyczajne w kwocie 271.077.952 zł;

b) dla monopolów państwowych:
rozchody zwyczajne w kwocie 722.639.998 zł,
rozchody nadzwyczajne w kwocie 22.000.000 zł.

Na pokrycie rozchodów zwyczajnych i nadzwyczajnych przedsiębiorstw i monopolów państwowych służą wpływy zwyczajne i nadzwyczajne tychże przedsiębiorstw i monopolów.

Art. 3. Jako pokrycie ustalonych w art. 1 wydatków administracji w kwocie 2,921.975.737 zł, oraz dopłat do niektórych przedsiębiorstw państwowych, niepokrytych wpływami tychże przedsiębiorstw, w kwocie 18.946.124 zł, w łącznej zatem kwocie 2,940.921.861 zł służą:

a) dochody administracji w kwocie 1,901.418.584 zł,
b) wpłaty przedsiębiorstw państwowych w kwocie 180.436.984 zł,
c) wpłaty monopolów państwowych w kwocie 956.881.000 zł,

łącznie zatem dochody w kwocie 3,038.736.568 zł.

Art. 4. W częściach budżetu od 1 do 18 w paragrafach, obejmujących wydatki osobowe, preliminuje się kredyty, przeznaczone na wypłatę w roku budżetowym 1930/31 funkcjonarjuszom państwowym, jak również osobom, otrzymującym zaopatrzenie emerytalne, wdowie lub sieroce, dodatków miesięcznych do uposażenia, względnie zaopatrzenia, w wysokości, określonej w ustępie 1 art. 5 ustawy skarbowej z dnia 22 czerwca 1928 roku (Dz. U. R. P. Nr. 67, poz. 622).

Z nadwyżki budżetowej, przewidzianej w art. 3 w sumie 97.814.707 zł, przeznacza się:

A) kwotę 25.000.000 zł na dotację dla Państwowego Banku Rolnego celem uruchomienia co najmniej w tej wysokości ulgowego kredytu krótkoterminowego dla drobnych rolników, zwrotnego w ciągu 1 — 3 lat,

B) kwotę 65.000.000 zł na wypłatę reszty zaległego za rok 1928 dodatku mieszkaniowego:

a) funkcjonarjuszom państwowym, sędziom i prokuratorom, jak również osobom, otrzymującym zaopatrzenie emerytalne, wdowie lub sieroce;
b) pracownikom przedsiębiorstw i monopolów państwowych w drodze podwyższenia wydatków zwyczajnych tych przedsiębiorstw;
c) 1) nieetatowym pracownikom kolejowym, stałym, dziennie płatnym, objętym art. 102, 103 i 116 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924);
2) pracownikom dziennie płatnym, pobierającym uposażenie według grup uposażenia pracowników państwowych, tudzież pracownikom kontraktowym;
3) emerytom, uprawnionym do pobierania zaopatrzenia emerytalnego na podstawie rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 30 września 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 94, poz. 551) — wzamian za dodatek mieszkaniowy, jednorazowego zasiłku w wysokości 40% ich miesięcznego wynagrodzenia lub zaopatrzenia.

Przy wypłacie powyższych dodatków mieszkaniowych, względnie zasiłków, mają analogiczne zastosowanie postanowienia rozporządzeń Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 17 sierpnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 632), z dnia 13 września 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 81, poz. 699), z dnia 26 listopada 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 104, poz. 902) i z dnia 17 grudnia 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 112, poz. 948).

Powyższe kwoty mają być wypłacane stopniowo w miarę wpływu nadwyżki budżetowej.

Wmiarę wypłaty dodatku, względnie zasiłku, wymienionych w punkcie B), funkcjonarjuszom przedsiębiorstw i monopolów państwowych oraz emerytom, otrzymującym zaopatrzenie z funduszów tychże przedsiębiorstw i monopolów — zmniejsza się o odnośne kwoty, przewidziana w art. 3, wpłata tych przedsiębiorstw i monopolów państwowych do Skarbu Państwa, względnie zwiększa się przewidziana w tymże artykule dopłata Skarbu Państwa do niektórych przedsiębiorstw pństwowych.

Wszelkie wynagrodzenia dodatkowe, pobierane przez funkcjonarjuszów państwowych i przedsiębiorstw państwowych, jak remuneracje, specjalne dodatki, z wyjątkiem przewidzianych załączonym budżetem dodatków reprezentacyjnych, oraz dodatków, których wysokość określa ustawa, wynagrodzenia za nadzór i udział we władzach różnych instytucyj i t. d., nie mogą łącznie wynosić więcej, niż wysokość uposażenia zainteresowanego pracownika, określona przez ogólne ustawy lub umowę, zawartą z pracownikiem kontraktowym.

Art. 5. Wszystkie wydatki państwowe mogą być uskuteczniane tylko na cele, wymienione w rubrykach budżetu państwowego, i w granicach kredytów, w tych rubrykach ustalonych, przy uwzględnieniu postanowień art. 4.

Wszelkie kredyty, preliminowane w budżecie na rok 1930/31, będą otwierane miesięcznie przez Ministra Skarbu, który ma prawo kredyty, preliminowane w paragrafach, otwierać pozycjami i w tych wypadkach przenosić kredyty z pozycji na pozycję w obrębie paragrafu.

Przepis o miesięcznem ustalaniu wysokości kredytów nie dotyczy części 2-a, 2-b i 3 budżetu.

Uposażenie funkcjonarjuszów państwowych i osób wojskowych, pełniących służbę zagranicą, ustala w granicach preliminarza budżetowego części 5 Minister Spraw Zagranicznych w porozumieniu z Ministrem Skarbu. Wykaz szczegółowy tych uposażeń według poszczególnych stanowisk w polskich urzędach zagranicznych jest załącznikiem do preliminarza budżetowego i stanowi prawną ich podstawę.

Art. 6. Otwieranie kredytów, nieobjętych budżetem, ani też upoważnieniami, zawartemi w art. 4, może nastąpić tylko na wniosek Ministra Skarbu, uchwalony uprzednio w drodze ustawodawczej, pod warunkiem, że równocześnie zostaną uzyskane nowe, wystarczające źródła pokrycia.

Przed uchwaleniem takiego wniosku wolno robić wydatki na cele, nie przewidziane w budżecie, albo też na cele przewidziane, ale w granicach wyższych, niż je budżet określa, względnie niż na to pozwala art. 7, tylko w czasie, gdy sesja Sejmu jest zamknięta, względnie, gdy Sejm jest rozwiązany, a przytem nastąpiła klęska żywiołowa lub inny wypadek nagły tego rodzaju, że odroczenie wydatków z nim związanych na czas, potrzebny do zwołania nadzwyczajnej sesji sejmowej, lub w razie rozwiązania Sejmu — na czas do zebrania się nowego Sejmu mogłoby przynieść niepowetowaną szkodę Państwu.

Wydatek taki musi się opierać na uchwale Rady Ministrów, która jest obowiązana w terminie tygodniowym ogłosić tę uchwałę w „Monitorze Polskim", przesłać do wiadomości Najwyższej Izby Kontroli, a jednocześnie przedłożyć Sejmowi wniosek w sprawie kredytów dodatkowych.

Za ścisłe przestrzeganie przepisów, zawartych w art. 5 i 6, są Ministrowie osobiście odpowiedzialni.

Art. 7. Minister Skarbu ma prawo na wniosek właściwej władzy naczelnej w razie potrzeby:

1) przenosić kredyty między paragrafami, obejmującemi wydatki rzeczowo-administracyjne, w obrębie każdego działu poszczególnych części budżetu zwyczajnego administracji, względnie w obrębie każdego działu planów finansowo-gospodarczych przedsiębiorstw i monopolów państwowych. O powyższych przeniesieniach zawiadamia Minister Skarbu natychmiast Najwyższą Izbę Kontroli;

2) zwiększać wydatki zwyczajne, przewidziane w planach finansowo-gospodarczych przedsiębiorstw i monopolów państwowych, z wyjątkiem wydatków osobowych, stałemi etatami przewidzianych, o ile zmiany te nie spowodują zmniejszenia wpłaty do Skarbu Państwa lub zwiększenia dopłaty na rzecz danego przedsiębiorstwa lub monopolu państwowego;

3) przenosić kredyty ze wszystkich paragrafów części 6 na paragraf 17 działu 9 budżetu zwyczajnego „Rezerwa zaopatrzenia";

4) w planie finansowo-gospodarczym „Funduszu obrotowego reformy rolnej", stanowiącym załącznik do paragrafu 18, działu 5, części 16 budżetu wydatków nadzwyczajnych, Minister Skarbu ma prawo zwiększać wydatki, przewidziane w tym planie, jak również ustalać nowe wydatki, w planie tym nieprzewidziane, o ile zmiany te nie spowodują powiększenia dotacji ze Skarbu Państwa na rzecz wymienionego funduszu;

5) Minister Skarbu ma prawo, w miarę uzyskania pokrycia z nowych lub zwiększenia się wpływów z istniejących źródeł dochodowych, zwiększać o sumą najwyżej 10.000.000 zł wydatki przewidziane w części 20, paragrafy 1 i 2 budżetu zwyczajnego na przedterminową spłatę długów państwowych.

Prawa przyznane Ministrowi Skarbu w punkcie 1, ustępu 1 niniejszego artykułu, przysługują odnośnie do części 2-a i 2-b Marszałkom Sejmu i Senatu z tą zmianą, że Marszałkowie Sejmu i Senatu mają prawo przenosić kredyty z paragrafów i na paragrafy, obejmujące wydatki osobowe. To samo prawo odnośnie do części 3 budżetu przysługuje Prezesowi Najwyższej Izby Kontroli.

Przeniesienia kredytów nie mogą być dokonywane na:

§ 11, dz. 1, cz. 4,
§ 10 „ 5 „ 5,
§ 12 „ 5 „ 5,
§ 12 „ 9 „ 6,
§ 10 „ 1 „ 7,
§ 10 „ 1 „ 8.

Art. 8. Kredyty, przewidziane w załączonym budżecie, ważne są do dnia 31 marca 1931 r. Po tym dniu mogą być kredyty na cele budowlane i na rezerwę zaopatrzenia (część 6, dz. 9, § 17 budżetu zwyczajnego) zużyte w ciągu okresu, nieprzekraczającego trzech miesięcy, pod warunkami, które ustali Minister Skarbu.

Art. 9. Fundusze propagandowy i reprezentacyjny w części 5 budżetu podlegają zwykłej kontroli Najwyższej Izby Kontroli.

Art. 10. Upoważnia się Ministra Skarbu do udzielania związkom samorządu terytorjalnego i gospodarczego z zapasów kasowych pożyczek na termin nie dłuższy, niż 12 miesięcy, i do wysokości, nie przekraczającej 20% rocznej sumy podatków, pobieranych przez kasy skarbowe na rzecz związków samorządowych, jako całości.

Art. 11. Upoważnia się Ministra Skarbu do udzielenia z zapasów kasowych Skarbu Państwa — o ile płynne zapasy przewyższają 200.000.000 zł kredytów krótkoterminowych w wysokości 100.000.000 zł na cele podniesienia produkcji drobnego rolnictwa.

Art. 12. Upoważnia się Ministra Skarbu do pobierania w okresie od 1 kwietnia 1930 do 31 marca 1931 r. nadzwyczajnego dodatku w wysokości 10% do uiszczanych w tym okresie podatków bezpośrednich, podatków pośrednich, opłat stemplowych, podatku spadkowego i od darowizn, jako też do wpłacanych, względnie przymusowo ściąganych, zaległości wyżej wymienionych danin.

Powyższy dodatek nie będzie pobierany od podatku dochodowego od uposażeń służbowych (dział II ustawy o państwowym podatku dochodowym Dz. U. R. P. z r. 1925 Nr. 58, poz. 411), podatku od lokali i placów niezabudowanych, podatku majątkowego, daniny lasowej, opłat stemplowych, przewidzianych w art. 102 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 570), opłat celnych, jak również do dodatków samorządowych.

Art. 13. Ustawa niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 kwietnia 1930 r.

Na czas trwania niniejszej ustawy zawiesza się działanie przepisu o upoważnieniu Prezesa Najwyższej Izby Kontroli do przenoszenia kredytów w obrębie całej części 3 budżetu (ustęp 3 art. 29 ustawy z dnia 3 czerwca 1921 r. o Kontroli Państwowej, Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 314).

Art. 14. Wykonanie niniejszej ustawy poru- cza się Ministrowi Skarbu.

Prezydent Rzeczypospolitej:
(—) *I. Mościcki.*

Prezes Rady Ministrów:
(—) W. Sławek.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

(Ustawa wraz z załącznikiem jest zamieszczona w Dz. U. R. P. z dnia 1 kwietnia 1930 r. Nr. 24, poz. 221).

Przepisy uposażeniowe.

223.

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 29 marca 1930 r.

w sprawie zmiany przepisów o należnościach za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia, odbywane poza granicami Państwa.

Na podstawie art. 10 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924) i art. 6 § 1 ustawy z dnia 5 grudnia 1923 r. o uposażeniu sędziów w sądownictwie powszechnem i administracyjnem, oraz prokuratorów (Dz. U. R. P. Nr. 134, poz. 1107) zarządza się co następuje:

§ 1. § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 września 1925 r. o należnościach za podróże służbowe, delegacje (odkomenderowania) i przeniesienia, odbywane poza granicami Państwa przez funkcjonarjuszów państwowych, sędziów i prokuratorów, oraz wojskowych (Dz. U. R. P. Nr. 101, poz. 711) w brzmieniu, ustalonem rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 11 lipca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz, 579), otrzymuje następujące brzmienie:

„Diety ustala się jak następuje:

a) dla Prezesa Rady Ministrów, Marszałka Polski, Ministrów i Prezesa Najwyższej Izby Kontroli bez względu na państwo zagraniczne — dol. am. 50,

b) dla funkcjonarjuszów państwowych, wymienionych w art. 1 ustawy z dnia 9 października 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 116, poz. 924), wojskowych zawodowych oraz wojskowych, wymienionych w art. 111, 112 i 113 wspomnianej ustawy, zależnie od grupy uposażenia i państwa zagranicznego:

1. Azja z wyjątkiem obszaru, wchodzącego w skład Turcji i Związku Socjalistycznych Republik Rad, Afryka, Ameryka i Australja.

Grupa uposażenia	II — IV	dol. am.	18,—
" "	V — VI	" "	15,—
" "	VII — IX	" "	11,—
" "	X — XII	" "	6,—
" "	XIII — XVI	" "	5,

2. Wielka Brytanja.

Grupa uposażenia	II — IV	dol. am.	14,—
" "	V — VI	" "	11,—
" "	VII — IX	" "	8,—
" "	X — XII	" "	5,—
" "	XIII — XVI	" "	4,—

3. Turcja.

Grupa uposażenia	II — IV	dol. am.	13,—
" "	V — VI	" "	10,—
" "	VII — IX	" "	7,—
" "	X — XII	" "	4,—
" "	XIII — XVI	" "	3,—

4. Danja Holandja, Norwegja, Szwecja, Hiszpanja, Portugalja i Litwa.

Grupa uposażenia	II — IV	dol am.	12,—
" "	V — VI	" "	9,—
" "	VII — IX	" "	7,—
" "	X — XII	" "	4,—
" "	XIII — XVI	" "	3,—

5. Związek Socjalistycznych Republik Rad.

Grupa uposażenia	II — IV	dol. am.	11,—
" "	V — VI	" "	8,—
" "	VII — IX	" "	6,—
" "	X — XII	" "	4,—
" "	XIII — XVI	" "	3,—

6. Szwajcarja ,Włochy i Francja.

Grupa uposażenia	II — VI	fr. szw.	40,—
" "	V — VI	" "	35,—
" "	VII — IX	" "	27,—
" "	X — XII	" "	18,—
" "	XIII — XVI	" "	13,—

7. Austrja, Belgja, Bułgarja, Finlandja, Grecja, Jugosławja, Łotwa, Rumunja i Węgry.

Grupa uposażenia	II — IV	fr. szw.	35,—
" "	V — VI	" "	30,—
" "	VII — IX	" "	23,—
" "	X — XII	" "	14,—
" "	XIII — XVI	" "	9,—

8. Estonja.

Grupa uposażenia	II — IV	fr. szw.	30,—
" "	V — VI	" "	25,—
" "	VII — IX	" "	18,—
" "	X — XII	" "	11,—
" "	XIII — XVI	" "	8,—

9. Niemcy.

Grupa uposażenia	II — IV	mk. niem.	35,—
" "	V — VI	" "	30,—
" "	VII IX	" "	23,—
" "	X — XII	" "	14,—
" "	XIII — XVI	" "	9,—

10. Czechosłowacja.

Grupa uposażenia	II — IV	k. cz.	200,—
" "	V — VI	" "	170,—
" "	VII — IX	" "	120,—
" "	X — XII	" "	75,—
" "	XIII — XVI	" "	60,—

Diety płatne są według uznania przełożonej władzy funkcjonarjusza albo w walutach wyżej wyszczególnionych, albo też w walucie tego kraju, do którego wyjeżdża funkcjonarjusz, lub w którym zatrzymuje się po drodze dłużej aniżeli 24 godziny, według przeciętnego kursu dolara amerykańskiego, lub franka szwajcarskiego (zależnie od tego, w jakiej walucie wyznaczona jest dieta w niniejszem rozporządzeniu) w dniu poprzedzającym rozpoczęcie podróży na giełdzie stolicy tego kraju, do którego podróż się odbywa. Przy podróżach dłużej trwających, oraz delegacjach (odkomenderowaniach), przy których wypłata diet ma miejsce miesięcznie, obliczanie diet następuje według kursu dolara, lub franka szwajcarskiego z ostatniego dnia miesiąca poprzedzającego wypłatę.

Gdy podróż służbowa ma charakter reprezentacyjny, ustala się diety przy podróżach służbowych do państw wymienionych w punktach 1 i 2:

dla II i III grupy uposażenia	dol. am. 25,—
dla IV i V grupy uposażenia	dol. am. 20,—

przy podróżach służbowych do państw, wymienionych w punktach 3, 4 i 5:

dla II i III grupy uposażenia	dol. am. 20,—
dla IV i V grupy uposażenia	dol. am. 15,—

oraz przy podróżach służbowych do państw, wymienionych we wszystkich pozostałych punktach:

dla II i III grupy uposażenia	dol. am. 15,—
dla IV i V grupy uposażenia	dol. am. 10,—

O tem czy podróż służbowa ma charakter reprezentacyjny, decyduje Minister Spraw Zagranicznych.

Przy podróżach służbowych na konferencje międzynarodowe do Genewy podwyższa się diety, określone w punkcie 6 (Szwajcarja) o 70%. Przy odbywanych tamże tego rodzaju podróżach, trwających dłużej, niż miesiąc (z wyjątkiem podróży na Zgromadzenie Ligi Narodów), Minister Spraw Zagranicznych orzeka uprzednio, czy delegowanym funkcjonarjuszom przyznane zostają diety zwykłe, czy też podwyższone o 70%.

Przy podróżach służbowych na konferencje międzynarodowe do innych krajów poza Szwajcarją może być przyznany procentowy dodatek do diet, obowiązujących dla danego kraju. Wysokość tego dodatku określi Minister Skarbu na wniosek Ministra Spraw Zagranicznych w każdym poszczególnym wypadku, stosownie do zachodzącej potrzeby".

§ 2. Po ust. 5 § 13 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 września 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 101, poz. 711) dodaje się po lit. d) nowy ustęp o następującej treści:

„Ust. 5 niniejszego paragrafu ma analogiczne zastosowanie do osób, pobierających uposażenie według VII grupy, t. j. może im być przyznany zwrot faktycznie poniesionych i udowodnionych kosztów przejazdu wozem sypialnym II klasy, z tą zmianą, że w krajach nieposiadających wagonów sypialnych II klasy może władza, zlecająca podróż służbową, przyznać tym osobom prawo przejazdu I klasą koleją i wozem sypialnym".

§ 3. § 13 b) rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 23 września 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 101,

poz. 711), ustanowiony paragrafem 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 11 lipca 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 579), uzupełnia się przez dodanie ust. 2 o następującej treści:

„Przepis ten ma analogiczne zastosowanie do oficerów i szeregowych Policji Państwowej".

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 kwietnia 1930 r.

Z dniem tym tracą moc obowiązującą rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 12 lipca 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 691) i z dnia 31 maja 1929 r. (Dz. U .R. P. Nr. 39, poz. 338).

Prezes Rady Ministrów:
(—) *K. Bartel.*

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski*

(Dz. U. R. P. z dnia 5 kwietnia 1930 r. Nr. 25, poz. 224).

224.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 28 marca 1930 r.

L. D. III. 696/1/30.

w sprawie wypłaty części zaległego dodatku mieszkaniowego za rok 1928.

Do
Kancelarji Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Biura Sejmu i Senatu, Najwyższej Izby Kontroli, Prezydjum Rady Ministrów i wszystkich Ministerstw

w miejscu.

W najbliższym numerze Dziennika Ustaw ogłoszone zostanie rozporządzenie Rady Ministrów w sprawie zmiany rozporządzenia, Rady Ministrów z dnia 1 października 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 849) o opłatach za mieszkania, zajmowane przez funkcjonarjuszów państwowych i wojskowych zawodowych w budynkach państwowych, przez Skarb Państwa wynajętych lub administrowanych. Zmiana ta polega na uzupełnieniu par. 2 wymienionego rozporządzenia z dnia 1 października 1924 następującym ustępem:

„Komorne za mieszkania służbowe, zajmowane w r. 1928 pobiera się w wysokości dodatku na mieszkanie, przypadającego do wypłaty w tymże roku, bez względu na ewentualne późniejsze podwyższenie stawek tego dodatku".

Z powyższego wynika, że zajmowanie w r. 1928 mieszkań służbowych nie odbiera odnośnym osobom prawa do otrzymania na zasadzie ustawy z dnia 26 lutego 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 13, poz. 90) jednej trzeciej części zaległego dodatku mieszkaniowego za r. 1928.

Ministerstwo Skarbu nadmienia, że również zajmowanie mieszkań służbowych, począwszy od stycznia 1929 r. nie wpływa oczywiście na prawo do otrzymania 1/3 części zaległego dodatku mieszkaniowego za rok 1928.

Wobec tego należy osobom, które zajmowały w ciągu roku 1928 mieszkania służbowe, względnie, które zajmują je obecnie, wypłacić wspomnianą część zaległego dodatku mieszkaniowego na zasadach wyżej powołanej ustawy z dnia 26 lutego r. b. i okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 14 lutego r. b. L. D. III. 310/1/30.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

MINISTERSTWO SKARBU
L. D. III. 696/1/30

Warszawa, dnia 28 marca 1930 r.

Wszystkim Izbom Skarbowym i Dyrekcjom Ceł oraz Śląskiemu Urzędowi Wojewódzkiemu w Katowicach

do wiadomości i zastosowania się.

Podsekretarz Stanu.
(—) *Grodyński.*

MINISTERSTWO SKARBU
L. D. III. 696/1.

Warszawa, dnia 28 marca 1930 r.

Wszystkim Departamentom i Urzędom Ministerstwa Skarbu, Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego, Generalnej Dyrekcji Loterji Państwowej i Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego oraz wszystkim Wydziałom Departamentu Budżetowego

w miejscu

do wiadomości.

Podsekretarz Stanu.
(—) *Grodyński.*

225.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 8 kwietnia 1930 r.

L. D. III. 903/1/30

w sprawie wypłaty dodatku na mieszkanie i 15% dodatku miesięcznego.

Do
Kancelarji Cywilnej Prezydenta Rzeczypospolitej, Biura Sejmu i Senatu, Najwyższej Izby Kontroli, Prezydjum Rady Ministrów i wszystkich Ministerstw

w/m.

Na zasadzie uchwały Rady Ministrów z dnia 29 marca 1930 r., upoważniającej Ministra Skarbu do zarządzenia w roku budżetowym 1930/31 dalszej zaliczkowej wypłaty dodatku na mieszkanie oraz zasiłków miesięcznych, określonych w art. 1 i 2 projektu ustawy o dodatku na mieszkanie, podanego do wiadomości okólnikiem Ministerstwa Skarbu z dnia 22 grudnia 1928 r.

L. D. III. 3954/1, Ministerstwo Skarbu prosi o wydanie zarządzeń zaliczkowej wypłaty powyższych należności w wysokości dotychczasowej, t. j. określonej w wyżej wymienionym okólniku aż do odwołania niniejszego okólnika.

Sprawę podatku dochodowego od dodatku na mieszkanie oraz zasiłków miesięcznych, określonych w art. 1 i 2 projektu ustawy o dodatku na mieszkanie za czas do końca roku 1930 normuje okólnik Ministerrstwa Skarbu z dnia 6 grudnia 1929 r. L. D. V. 6156/2/29.

Ministerstwo Skarbu nadmienia, że 15% dodatek miesięczny należy w okresie budżetowym 1930/31 wypłacać przy zastosowaniu czterech pierwszych ustępów okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 22 marca 1929 r. L. D. III. 671/1.

(—) *Grodyński.*
Podsekretarz Stanu.

MINISTERSTWO SKARBU
L. D. III. 903/1/30.

Warszawa, dnia 8 kwietnia 1930 r.

Wszystkim Izbom Skarbowym i Dyrekciom Ceł oraz Śląskiemu Urzędowi Wojewódzkiemu w Katowicach.

do wiadomości i zastosowania się.

(—) *Grodyński.*
Podsekretarz Stanu.

MINISTERSTWO SKARBU
L. D. III. 903/1/30.

Warszawa, dnia 8 kwietnia 1930 r.

Wszystkim Departamentom i Urzędom Ministerstwa Skarbu, Prokuratorji Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego, Generalnej Dyrekcji Loterji Państwowej i Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego oraz wszystkim Wydziałom Departamentu Budżetowego

w/m.

do wiadomości i ewentualnego wydania dalszych zarządzeń.

(—) *Grodyński.*
Podsekretarz Stanu.

Przepisy o służbie w Straży Granicznej.

226.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 4 lutego 1930 r.

w porozumieniu z Ministrem Spraw Wojskowych i Ministrem Spraw Wewnętrznych w sprawie umundurowania i uzbrojenia szeregowych i oficerów Straży Granicznej.

Na podstawie art. 35 ustęp 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o Straży Granicznej (Dz. U. R. P. Nr. 37, poz. 349) zarządza się co następuje:

§ 1. Umundurowanie i uzbrojenie szeregowych i oficerów Straży Granicznej winno odpowiadać niżej podanym przepisom i wzorom.

§ 2. Zasadniczy kolor munduru jest „khaki", dystynkcyj — srebrny-oksydowany; guziki typu wojskowego, białe oksydowane z orłem państwowym.

§ 3. Umundurowanie szeregowych Straży Granicznej składa się z kurtki, spodni, płaszcza, czapki, obuwia i pasa głównego:

a) kurtka z rozcięciem ztyłu, zapinana na 6 guzików z wewnętrznemi czterema kieszeniami (2 u góry, 2 u dołu), z patkami górnemi (szerokość 12 — 14 cm i wysokość 6 cm) i dolnemi (szerokość 16 — 18 cm i wysokość 7 cm) zapinanemi na 1 guzik. Długość kurtki taka, aby dół poły ztyłu dotykał do płaszczyzny siedzenia przy postawie siedzącej (rys. 7). Ztyłu dwa haki do podtrzymywania pasa. Kołnierz stojąco wykładany, wysokość 5 — 6 cm, z naszytemi patkami sukiennemi koloru ciemno-zielonego szerokości kołnierza z jasno-zieloną wypustką szerokości 3 mm (typ wojskowy), długości 7 cm u górnej krawędzi. Na patce biały oksydowany metalowy orzełek w obramowaniu (rys 2). Naramienniki z sukna kurtki, szerokości 5 cm przy wszyciu, zwężone ku górze do 3,5 cm, zapięte na mały guzik mundurowy, przyszyty do kurtki przy kołnierzu. Na naramiennikach biała oksydowana rzymska cyfra metalowa wysokości 2,5 cm oznaczająca przynależność do Okręgowego Inspektoratu Straży Granicznej, zaś dla szeregowych Sztabu Komendy Straży Granicznej monogram metalowy lub wytłaczany składający się z liter K. S. G. wysokości 2,5 cm (rys. 3.); dla szeregowych Sztabu Inspektoratu Okręgowego monogram metalowy lub wytłaczany, składający się z liter I. O. (rys. 4);

b) spodnie z sukna barwy kurtki, kroju bryczesów — do butów, długie do trzewików;

c) płaszcz dwurzędowy po 6 guzików mundurowych z każdej strony i kołnierzem leżąco wykładanym wysokości 14 cm z dwiema kieszeniami; w rogach po obu stronach kołnierza naszyte ukośnie dwa paski, każdy długości 8 cm, szerokości 5 mm, dolna barwy patki na kołnierzu ,górna barwy wypustki przy tej patce w odległości 9 cm w obie strony od rogu kołnierza. Naramienniki z cyframi i monogramem jak u kurtki. Na rękawach mankiety szerokości 15 cm. Ztyłu płaszcza, wcięteego w stanie, dragonik prostokątny (wysokości 5 cm, a szerokości 20 — 23 cm) zapinany na 2 guziki; ztyłu płaszcza na środku kontrafałda od dołu ku górze rozcięta, długości od 60 do 75 cm zapinana na 5 guzików;

d) czapka angielska (okrągła) z sukna mundurowego z daszkiem fibrowym czarnym 7 cm długości, z czarną rzemienną podpinką szerokości 2 cm. Daszek okuty na krawędzi oksydowaną białą blachą szerokości 1 cm.

Otok czapki wysokości 5 cm koloru ciemnozielonego i naokoło krawędzi wierzchu czapki wypustka jasno-zielona (rys .5). Na czapce nad otokiem srebrny oksydowany orzeł państwowy wielkości 5 cm (rys 1);

e) obuwie: do bryczesów — długie buty, do długich spodni — trzewiki czernione lub nie;

f) pas główny rzemienny koloru ciemno-bronzowego.

§ 4. Oznaki stopni służbowych szeregowych Straży Granicznej:

1) strażnik graniczny nie ma żadnych oznak;

2) st. strażnik graniczny — na otoku czapki pod orłem jedna taśma srebrna oksydowana szerokości 5 mm w kształcie kąta ostrego 65° skierowanego wierzchołkiem do góry przez całą wysokość otoku. Na zewnętrznej stronie obu rękawów kurtki w odległości 5 cm od dolnego brzegu rękawów oraz na zewnętrznej stronie obu rękawów płaszcza w odległości 8 cm od dolnego brzegu rękawów naszyte patki koloru ciemno-zielonego wycięte na końcu w ząb, szerokości 4 cm, długości 14 cm, poczynając od szwa łokciowego. Na patkach tych naszyta jedna taśma srebrna oksydowana szerokości 5 mm w kształcie kąta ostrego 70°, skierowanego wierzchołkiem do wycięcia patki w odległości 2 cm od brzegu (rys. 12);

3) przodownik — po dwie taśmy na otoku czapki i na patkach u rękawów tych samych rozmiarów, jak u starszego strażnika z takiejże taśmy, na otoku czapki w odległości 2 mm jedna od drugiej, zaś na patkach u rękawów w odległości 5 mm jedna od drugiej (rys. 12);

4) starszy przodownik — na otoku czapki dwie taśmy srebrne oksydowane, z tem, że górna taśma szerokości 1 cm a dolna 5 mm; rozwartość kąta i odległość jak u przodownika, zaś na patkach u rękawów taśma srebrna oksydowana szerokości 1 cm w kształcie kąta ostrego skierowanego wierzchołkiem do wycięcia patki na końcu w ząb — długości patki (rys. 12).

§ 5. Umundurowanie oficerów Straży Granicznej składa się z kurtki, spodni, płaszcza, czapki, obuwia i pasa głównego:

a) kurtka kroju frencha francuskiego, zapinana na 7 guzików z naszytemi 4 kieszeniami, zapinanemi na 1 guzik. Długość kurtki taka, aby dół poły ztyłu dotykał do płaszczyzny siedzenia przy postawie siedzącej; ztyłu kurtki rozcięcie od pasa w dół (rys .8). Kołnierz stojąco wykładany z patkami, jak u szeregowych Straży Granicznej z tą zmianą, że zamiast metalowego orzełka w obramowaniu takiż orzełek haftowany, natomiast patki aksamitne koloru ciemno-zielonego. Na rękawach mankiet szerokości 10 cm. Naramienniki jak u szergowych Straży Granicznej z tą różnicą, że dla oficerów cyfra arabska haftowana oznaczająca przynależność do Okręgowego Inspektoratu Straży Granicznej, zaś dla oficerów Sztabu Komendy Straży Granjcznei monogram haftowany składający się z liter K. S. G. otoczony liśćmi dębowemi (rys. 4). Dla oficerów Sztabu Inspektoratów Okręgowych monogram haftowany składający się z liter I. O. (rys. 4);

b) spodnie jak u szeregowych Straży Granicznej;

c) płaszcz jak u szeregowych Straży Granicznej z cyframi i monogramem jak na kurtce; kieszenie ukośne (oficerskie);

d) czapki jak u szeregowych Straży Granicznej. Daszek z czarnej skóry lakierowanej oraz otok z ciemno-zielonego aksamitu;

e) obuwie — jak u szeregowych Straży Granicznej;

f) pas główny rzemienny koloru ciemno-bronzowego z paskiem pomocniczym przez ramię.

§ 6. Oznaki stopni służbowych oficerów Straży Granicznej:

1) Oficerowie stopni niższych mają na górnej krawędzi otoku czapki dokoła jeden srebrny sznurek szerokości 5 mm oraz na środku otoku pod orłem czteroramienne haftowane lub wytłaczane gwiazdki o ostrych promieniach długości 18 mm od środka zakończone kulisto. Na zewnętrznej stronie obu rękawów kurtki w odległości 5 cm od dolnego brzegu rękawów oraz na zewnętrznej stronie obu rękawów płaszcza w odległości 8 cm od dolnego brzegu rękawów naszyte patki z aksamitu koloru ciemno-zielonego wycięte na końcu w ząb, szerokości 4 cm, długości 14 cm, poczynając od szwa łokciowego. Na czapce i patkach aspirant ma jedną gwiazdkę, podkomisarz — dwie, komisarz — trzy.

2) Oficerowie stopni wyższych mają: dookoła otoku czapki naszyte dwa srebrne sznurki w odległości 3 mm jeden od drugiego. Patki na rękawach jak u oficerów stopni niższych obszyte haftem srebrnym szerokości 6 mm. Na czapce i patkach nadkomisarz ma jedną gwiazdkę, inspektor — dwie, nadinspektor — trzy.

§ 7. Oficerowie i szeregowi Straży Granicznej, pełniący służbę konno, noszą ostrogi.

Oficerowie Straży Granicznej pełniący obowiązki adjutantów mają prawo do pojedyńczych akselbantów koloru „khaki".

§ 8. Uzbrojenie:

a) szeregowi Straży Granicznej:

broń: karabin z bagnetem lub rewolwer. Szeregowi Straży Granicznej, pełniący służbę konno, posiadają szablę przy pasie na żabce skórzanej; przy szabli chwast skórzany bronzowy.

b) oficerowie Straży Granicznej:

broń: szable typu oficerskiego i pistolet automatyczny ustalonego typu. Szabla przy pasie na skórzanych rapciach lub żabce ciemno-bronzowego koloru. Do szabli temblak ze srebrnego oksydowanego płaskiego sznura szerokości 1 cm grubości 3 mm z amarantową tasiemką szerokości 2 mm wplecioną w sznur w odległości 2 cm jeden skręt od drugiego, długości (złożonej podwójnej) 35 cm. Obsada chwasta w przekroju poziomym owalna o 3 mm szersza od sznura, chwast srebrny oksydowany na trzonie z nici jedwabnych amarantowych z jednej warstwy frendzli długości 4 cm spiętych dołem.

§ 9. Czasokres używalności wydawanych szeregowym Straży Granicznej przedmiotów umundurowania ustanawiają odrębne przepisy.

§ 10. Po upływie czasokresu używalności przechodzi umundurowanie (kurtka, spodnie, płaszcz, czapka i obuwie) na własność szeregowego Straży Granicznej.

W razie utraty lub zniszczenia umundurowania albo jego części przed upływem czasokresu używalności z winy szeregowego Straży Granicznej, otrzymuje on nowe umundurowanie, względnie jego części za opłatą pełnej wartości.

Jeżeli utrata lub zniszczenie umundurowania albo jego części nastąpiła bez winy szeregowego Straży Granicznej w związku ze służbą lub wskutek nieszczęśliwego wypadku, otrzymuje on nowe umundurowanie, względnie jego części bezpłatnie.

W razie wystąpienia lub wydalenia szeregowego ze służby w Straży Granicznej przed upływem czasokresu używalności umundurowanie ma być zwrócone i może być wydane innemu szeregowemu z odpowiednio skróconym czasokresem używalności. Władza służbowa może jednak pozostawić szeregowemu umundurowanie za opłatą odpowiedniej kwoty, obliczonej w stosunku do kosztu, wyłożonego na umunddurowanie przez Skarb Państwa i czasu używania.

W razie przejścia szeregowego na emeryturę oraz w razie jego śmierci, umundurowanie (kurtka, spodnie, płaszcz, czapka i obuwie) nie podlega zwrotowi.

W wypadkach pozostawienia umundurowania szeregowemu, z którym stosunek został rozwiązany lub który przeszedł na emeryturę, jak również przed wyjściem umundurowania z użytku szeregowego po upływie czasokresu używalności, oraz w razie rozwiązania stosunku z oficerem lub w razie przejścia oficera na emeryturę, mają być odjęte od umundurowania oznaki służbowe i guziki z godłem państwowem.

§ 11. Szczegółowe przepisy normują noszenie umundurowania w służbie i poza służbą, jak również noszenia ubrania cywilnego przez oficerów i szeregowych Straży Granicznej.

§ 12. Wszyscy oficerowie i szeregowi Straży Granicznej powinni zmienić dotychczasowe oznaki szarż i stopni niezgodne z powyżej wymienionemi do dnia 1 lipca 1930 r.

§ 13. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Z dniem tym traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 8 lutego 1928 r. w sprawie umundurowania funkcjonarjuszów Straży Celnej (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 223).

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

Minister Spraw Wojskowych:
(—) *J. Piłsudski.*

Minister Spraw Wewnętrznych:
(—) *H. Józewski.*

Załączniki do rozp. Min. Skarbu z dnia 4 lutego 1930 r. (poz. 228).

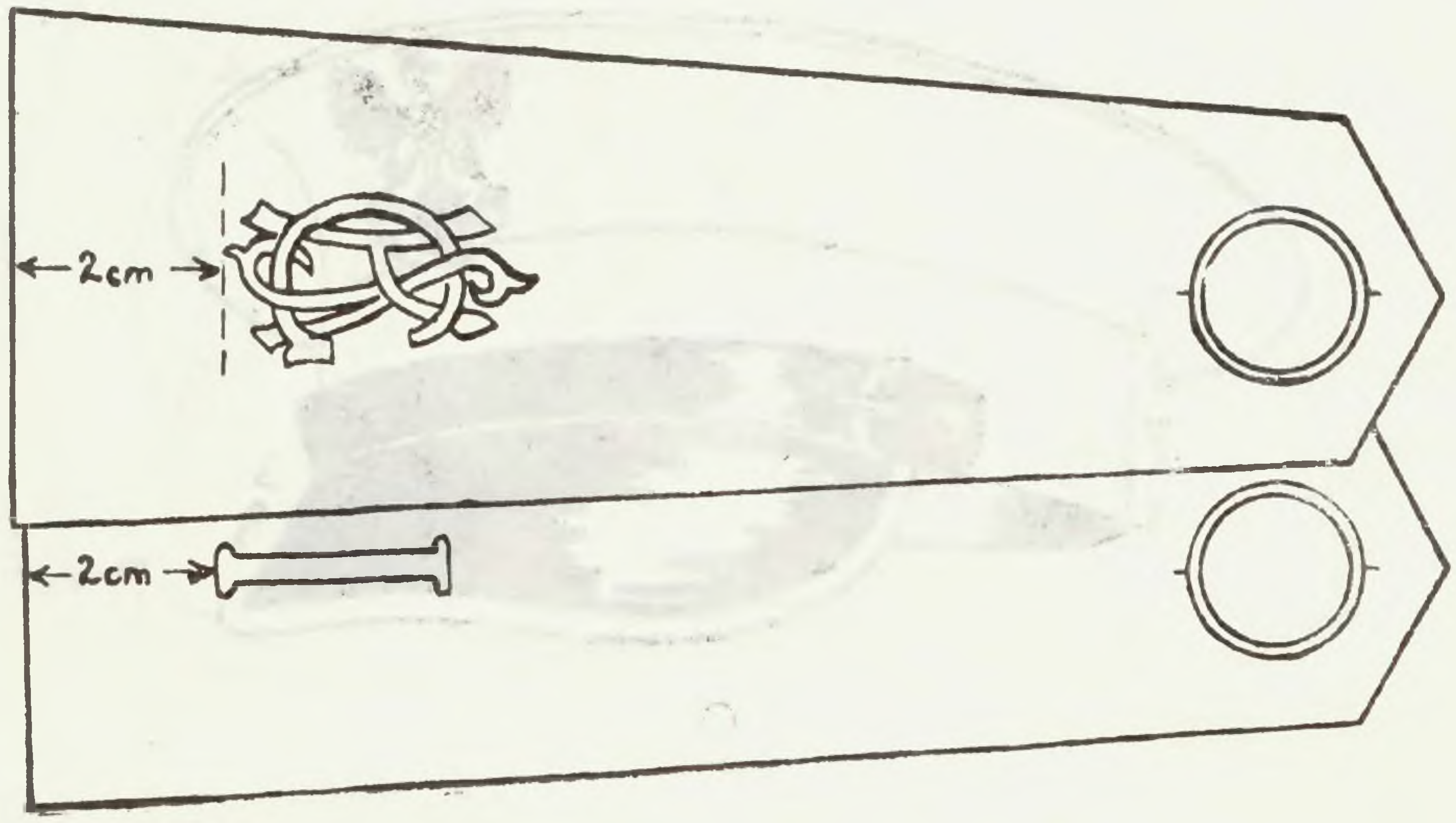
Rys. 1.

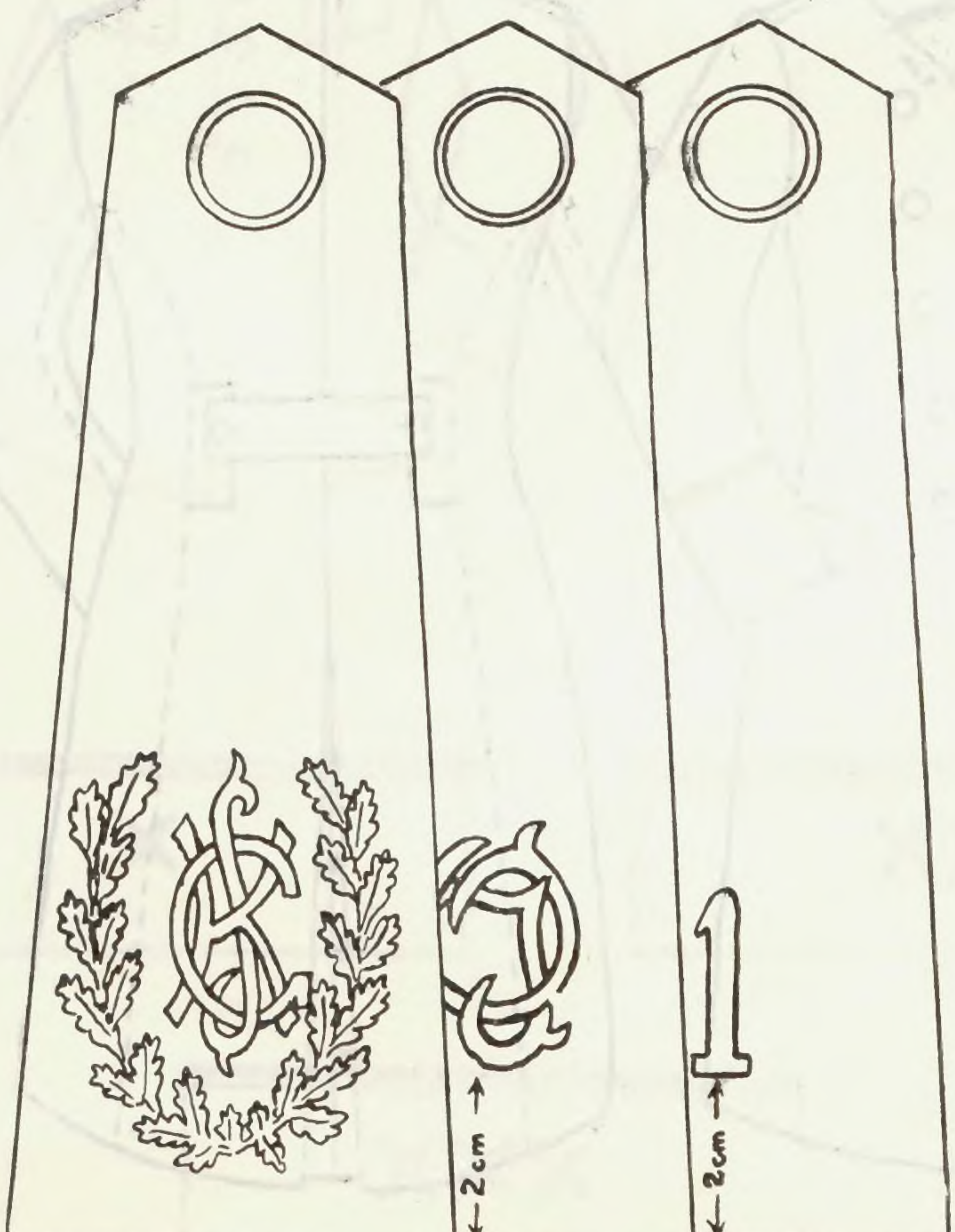
Rys. 2.

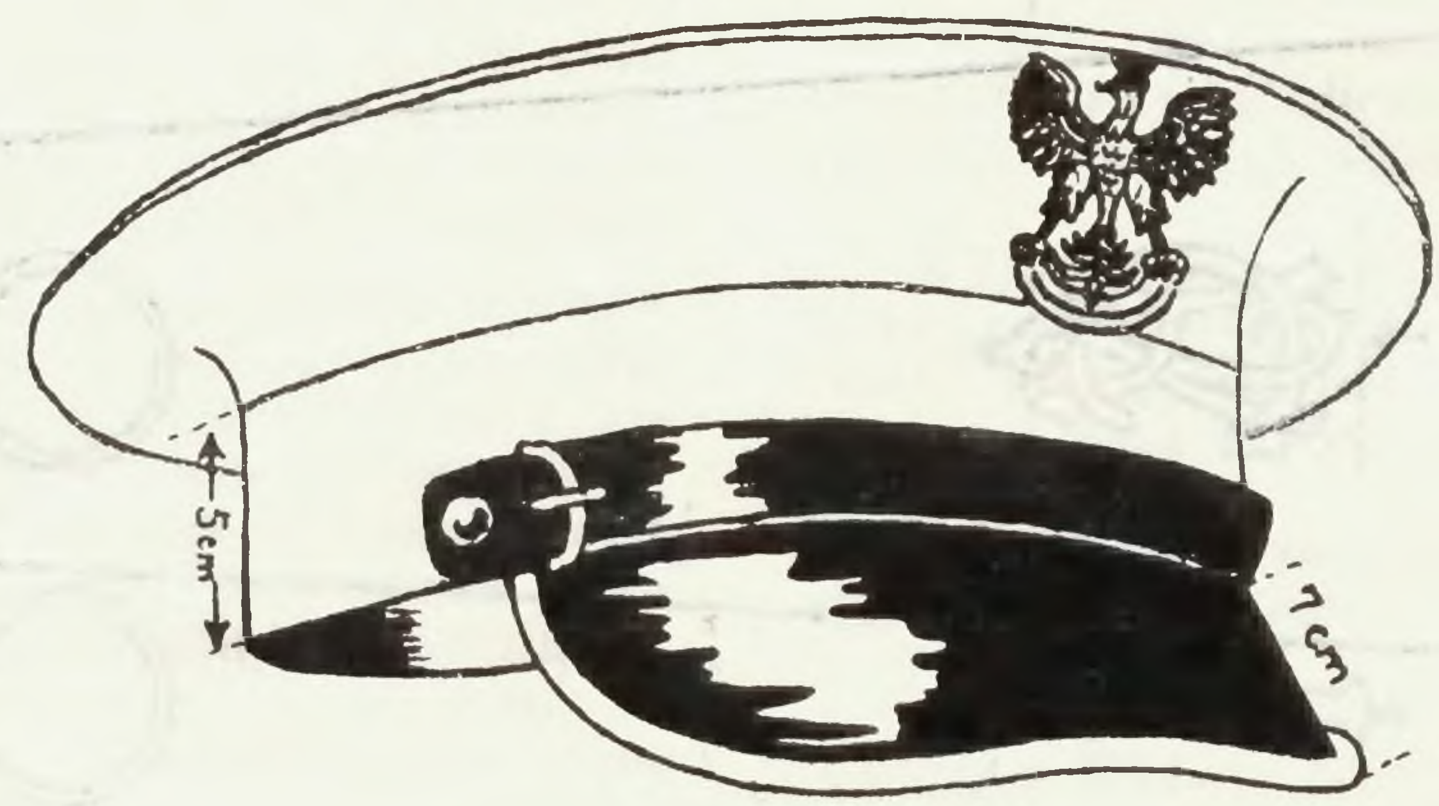
Rys. 3.

Rys. 4.

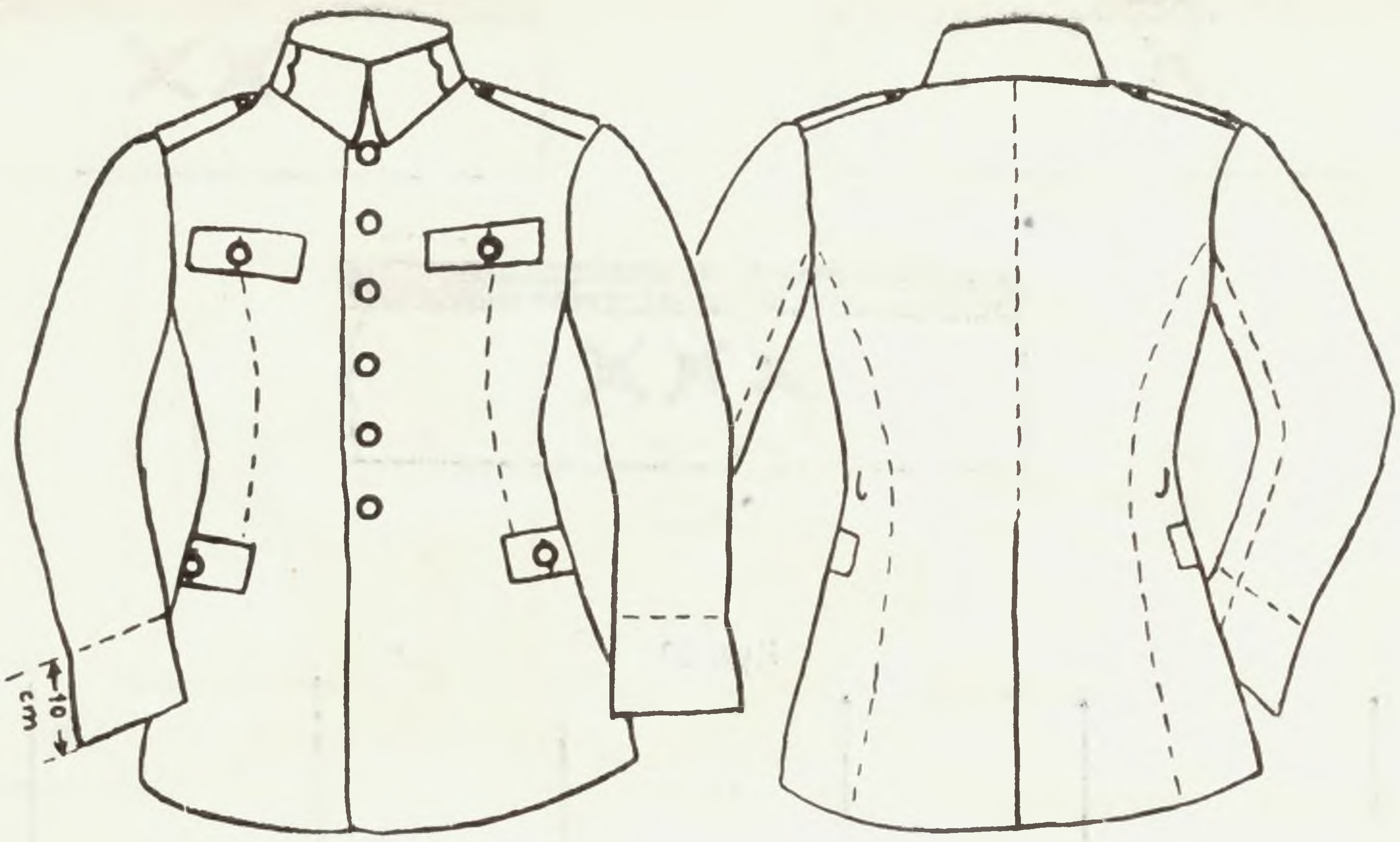
Rys. 5.

Rys. 6.

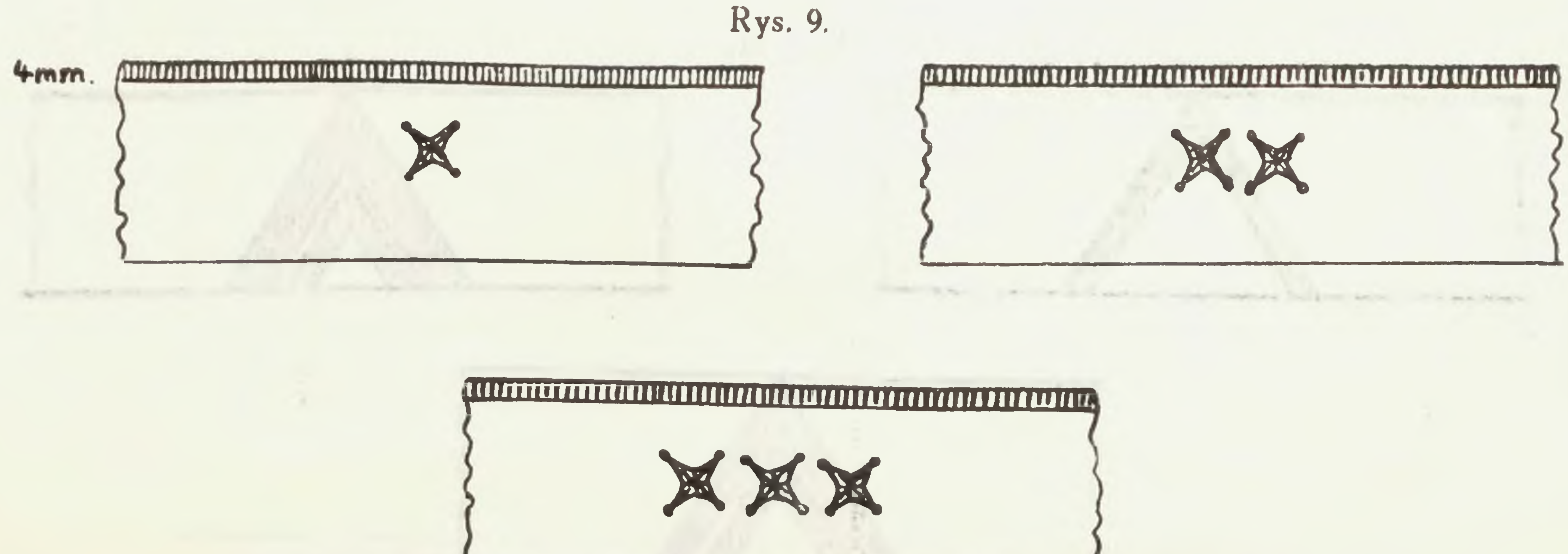
Rys. 7.

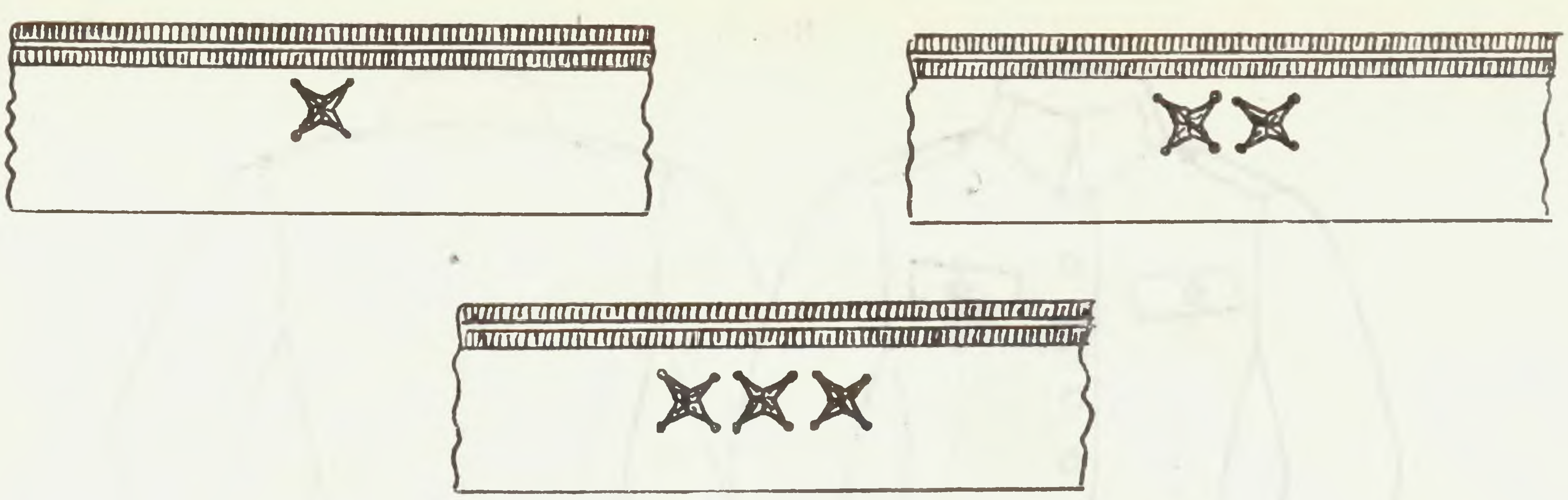

Rys. 8.

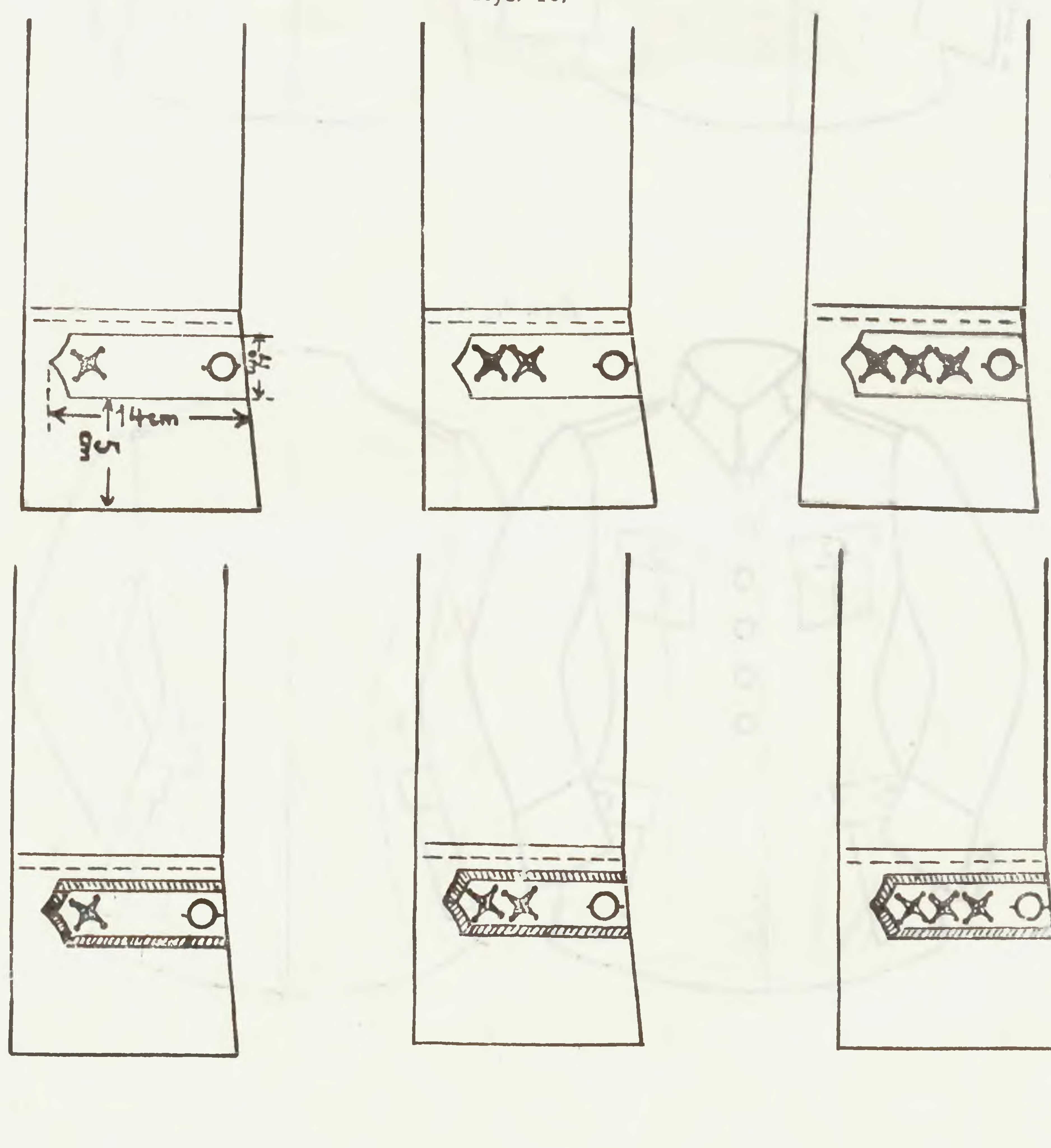

Rys. 9.

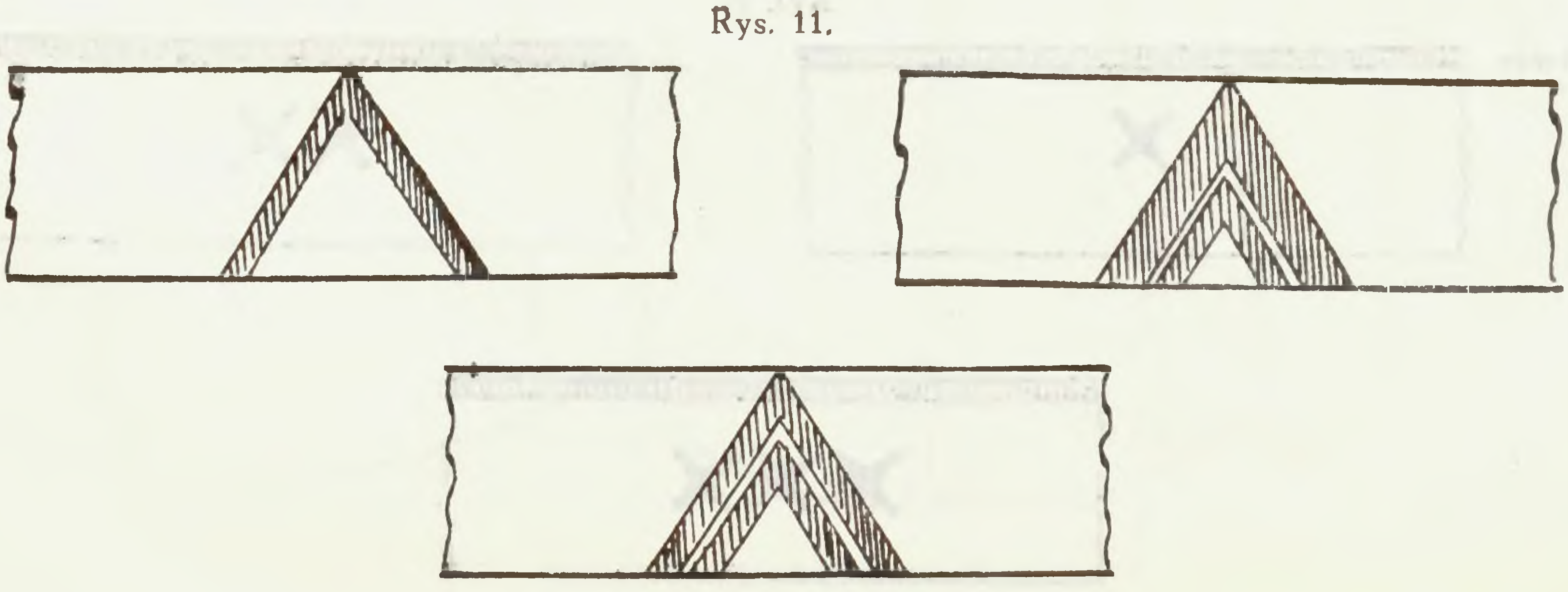

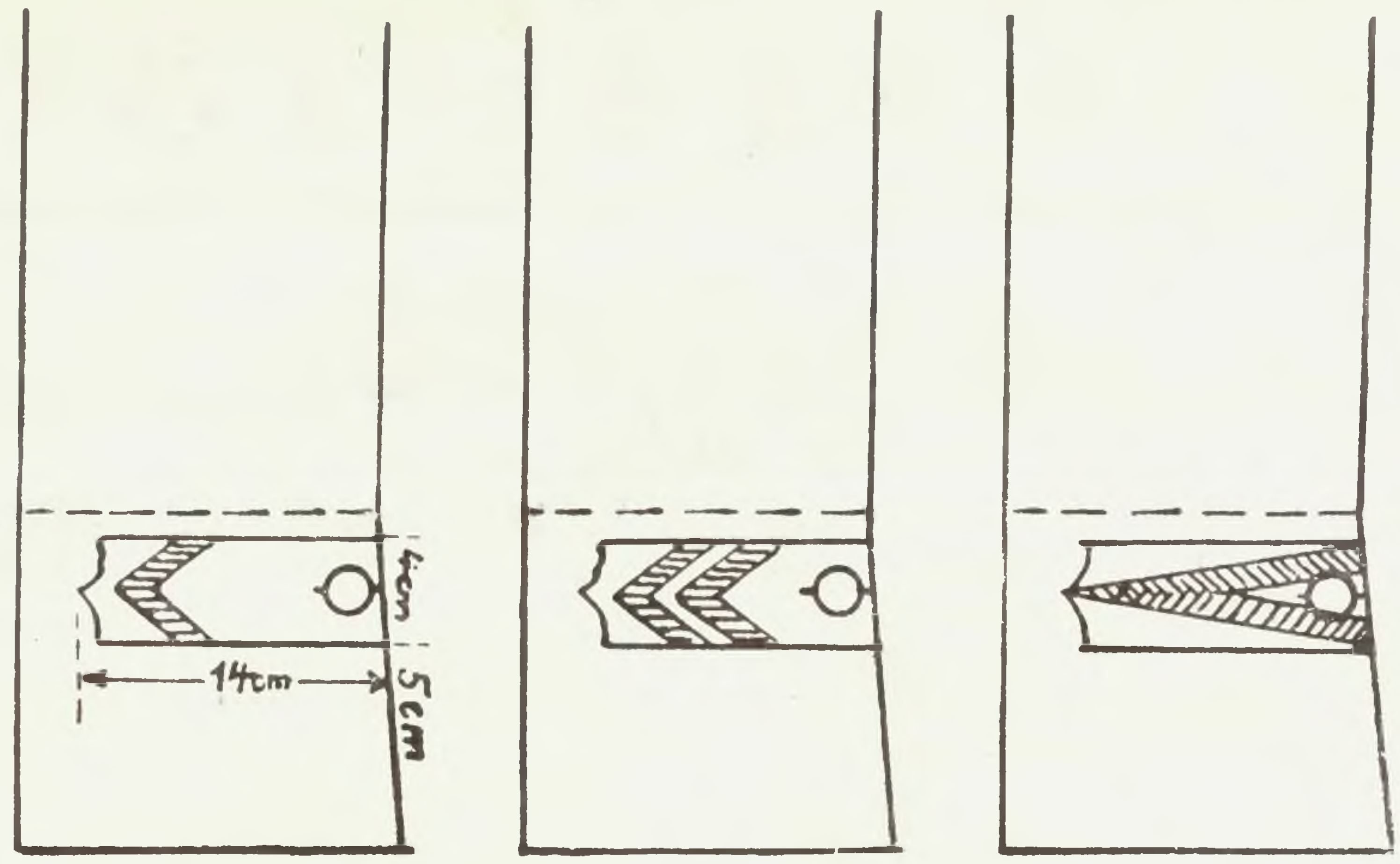
Rys. 10.

Rys. 11.

Rys. 12.

(Dz. U. R. P. z dnia 10 kwietnia 1930 r. Nr. 26, poz. 228).

228.

KOMUNIKAT.

Ministerstwo Skarbu (Komenda Straży Granicznej) podaje do wiadomości, że z powodu braku wolnych miejsc wstrzymuje na czas nieograniczony przyjmowanie kandydatów do służby w Straży Granicznej. O wznowieniu przyjmowania kandydatów ogłoszony będzie osobny komunikat.

Wiadomości nieurzędowe.

WKŁADY OSZCZĘDNOŚCIOWE W P. K. O. w marcu 1930 r.

Marzec wykazał dalszy znaczny wzrost zarówno kapitału oszczędnościowego, jak i liczby oszczędzających P. K. O. Przyrost kapitału na rachunkach oszczędnościowych P. K. O. wynosił w marcu r. b. zł 10.405.497.22, a więc przeszło o 1 miljon więcej, niż przyrost w lutym b. r., zaś przeszło dwukrotnie więcej, niż w marcu r. 1929. Stan kapitału złożonego na książeczkach oszczędnościowych w P. K. O. wynosił w dn. 31.III. b. r. zł 167.953.344.24, zaś łącznie z wkładami, pochodzącemi z waloryzacji—zł 201.225.912.26. Równolegle z wydatnym wzrostem kapitału oszczędnościowego, wzrosła znacznie liczba oszczędzających w P. K. O. W ciągu marca r. b. wydała P. K. O. 20.300 nowych książeczek, co przy uwzględnieniu książeczek zlikwidowanych (4.522 szt.) daje przyrost bezwzględny 15.778 szt. książeczek. Ogółem ilość książeczek oszczędnościowych P. K. O., wydanych do dnia 31.III. 1930 r. wynosiła 444.449 szt., zaś łącznie z książeczkami, pochodzącemi z waloryzacji 485.263 sztuk.

Drukarnia Państwowa, Miodowa 22. Nr. 50549. 25.III. 1930 r. 8000.